

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOTIIONAL]

PSALMII
CARTEA A TREIA
Psalmul 81

Către mai marele cântăreților –
De cântat pe ghitit –
Un psalm al lui Asaf

10 *Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău
care te-am scos din țara Egiptului ;
deschide-ți gura larg, și ți-o voi umple !”*

11 *Dar poporul Meu n-a ascultat glasul
Meu, Israel nu M-a ascultat.*

12 *Atunci i-am lăsat
în voia pornirilor inimii lor,
și au urmat sfaturile lor.*

13 *O ! de M-ar asculta poporul Meu,
de ar umbla Israel în căile Mele !*

14 *Într-o clipă
aș înfrunta pe vrăjmașii lor,
Mi-aș întoarce mâna
împotriva potrivnicilor lor ;*

15 *cei ce urăsc pe Domnul L-ar linguși,
și fericirea lui Israel ar dăinui în veci.*

16 *L-aș hrăni cu cel mai bun grâu
și l-aș sătura cu miere din stâncă.*

Psalmul 82

Un psalm al lui Asaf

1 *Dumnezeu stă în adunarea lui
Dumnezeu ; El judecă
în mijlocul dumnezeilor.*

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

2 – „*Până când veți judeca strâmb și veți
căuta la fața celor răi ? – (Oprire)*

3 *Faceți dreptate celui slab și orfanului,
dați dreptate nenorocitului și săracului,*

4 *scăpați pe cel nevoiaș și lipsit,
izbăviți-i din mâna celor răi. ”*

5 *Dar ei nu vor să știe de nimic,
nu pricep nimic,
ci umblă în întuneric ;
de aceea se clatină
toate temelile pământului.*

6 *Eu am zis : „Sunteți dumnezei, toți
sunteți fii ai Celui Preaînalt. ”*

7 *Însă veți muri ca niște oameni,
veți cădea ca un domnitor oarecare. ”*

8 *Scoală-Te, Dumnezeule,
și judecă pământul !*

Căci toate neamurile sunt ale Tale.

Psalmul 83

O cântare – Un psalm al lui Asaf

1 *Dumnezeule, nu tăcea ! Nu tăcea
și nu Te odihni, Dumnezeule !*

2 *Căci iată că vrăjmașii Tăi se frământă,
și cei ce Te urăsc înalță capul.*

3 *Fac planuri pline de vicleșug împotriva
poporului Tău și se sfătuiesc
împotriva celor ocrotiți de Tine.*

4 *„Veniți”, zic ei, „să-i nimicim din
mijlocul neamurilor, ca să nu se mai
pomenească numele lui Israel !” ...*

[Continuarea în numărul viitor]

ANUL VIII, NR. 361, 9 OCTOMBRIE 2022 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial (I)
- Editorial (II)
- George Müller
- Cum pot fi mântuit ?
- Citirea Bibliei. Psalmii

**„Poporul Tău este plin de înflăcărare,
când Îți aduni oștirea ; cu podoabe
sfinte, ca din sânul zorilor, vine
tineretul Tău la Tine, ca roua”
[PSALMUL 110 : 3]**

Editorial. Unde este comoara ta ? (III)

„Unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.” (Matei 6 : 21)

Într-adevăr, de această aducere aminte au nevoie toți cei care străbat zilele prezentului ca adepți ai lui Isus. Este nevoie să ne aducem aminte de acel tânăr bogat, a cărui inimă era atrasă de Isus și despre care Domnul a putut să mărturisească cu privire la umblarea lui serioasă :

„Tu nu ești departe de Împărăția lui Dumnezeu.” Ah, el a întors totuși spatele dragostei lui Isus: „a plecat foarte întristat, pentru că avea multe avuții.” Avuțiile, averea au contat pentru el mai mult decât Isus, de aceea a plecat de acolo.

Ce-i drept, era întristat, dar cât de întristat va fi cândva, când amăgirea bogăției va rămâne în urma lui, iar înaintea lui veșnicia lungă, lungă, fără nădejde, în chin.

Mult mai zguduitoare este priveliștea lui Iuda Iscarioteanul. Trei ani a umblat în raza soarelui dragostei lui Isus ; timp de trei ani s-a străduit adevărul, inepuizabila răbdare, îndurarea dumnezeiască să triumfe în această inimă împotriva puterii întunecate a dragostei de bani.

Nimeni dintre ucenici n-a bănuț ce era în inima lui Iuda. Toți au considerat veritabilă calitatea lui de ucenic, chiar și în acea noapte încă, atunci când erau adunați la ultima masă. Și totuși fusese deja luată ultima decizie a inimii !

Orbit de satan, trădătorul a luat ca preț punga cu 30 de arginți nenorociți, a trădat dragostea lui Dumnezeu care a luptat pentru sufletul lui. Când a ieșit afară, departe de Domnul și de cercul ucenicilor, se spune : „Și era noapte” (Ioan 13 : 30), noapte după care nu va mai veni nici o dimineață de nădejde.

El a căzut în disperare și sinucidere „ca să meargă la locul lui” (Faptele Apostolilor 1 : 25), locul veșnicei pierzări.

[Continuarea pe pagina 2]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !**

I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

[Continuarea de pe pagina 1]

Dragul meu camarad, și tu vei merge odată la locul tău, unde vei găsi pe stăpânul vieții tale, căruia i-ai dat inima ta. Lasă-L pe Isus să fie comoara ta !

El vrea să te facă fericit, să te poarte la locul Lui, unde să-L poți vedea față în față, în bucurie veșnică !

Este aceasta dorința ta ? Atunci roagă-L stăruitor : *Doamne, salvează-mă din toate adâncimile păcatului, trage-mă la inima Ta, învață-mă să Te recunosc !*

Editorial II. Napoleon pe insula Sfânta Elenă

„Isus Hristos este același ieri și azi și în veci !” (Evrei 13 : 8)

Din nesfârșita masă de apă sărată a Oceanului Atlantic se înalță cu pereți verticali de stâncă, proeminenta insulă Sfânta Elena.

Acolo a acostat în 18 octombrie 1815 nava engleză de linie „Northumberland”; un bărbat mic, încruntat, în uniformă franceză fără sabie, a fost condus pe țarm.

Era Napoleon I, cel care doar cu câteva luni mai înainte și-a condus ca împărat al Franței, puternica oștire în bătăliile de la Ligny și Waterloo.

Acum pășea ca prizonier englez, însoțit de puțini subalterni credincioși, pe plaja ultimului său domiciliu pe pământ.

El s-a mutat în casa rustică de la Longwood, situată la înălțime.

Aceasta a fost încercuită pe o rază mare cu lanțuri de santinele ; în interiorul acestora Napoleon putea să se miște ; dacă depășea acest domeniu pe cal sau în trăsură, atunci era urmat de un ofițer englez.

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: XV, 2 I Georg von Viebahn, BERLIN I 1909-1910 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate Ackerstrasse 142]

Acesta avea ordin să-l vadă zilnic de trei ori pe Napoleon cu proprii lui ochi și să raporteze lucrul acesta guvernatorului.

Dacă veneau corăbiile în apropierea țărmlui, atunci Napoleon nu avea voie să depășească liniile de santinele, iar în acest timp nu avea voie nici el și nici vreunul din suita lui să ia contact cu băștinașii.

Toate scrisorile care ajungeau la Longwood sau care erau trimise de acolo, erau supuse cenzurii guvernatorului.

Acesta i-a refuzat lui Napoleon titlul de împărat și i-a lăsat numai rangul unui general. Casa a fost mobilată plăcut.

Personalul de serviciu și calul stăteau la dispoziția lui Napoleon. El juca mult biliard și șah.

Dar majoritatea timpului îl folosea pentru a-și dicta amintirile ; pentru aceasta se străduia să zugrăvească motivele acțiunilor sale ca nobile, să strecoare în seama altora greșelile și nereușitele lui.

El voia să rămână mare și curat în fața lumii. Astfel a fost el preocupat până la sfârșitul zilelor sale, cu ceea ce pierduse.

El a pierdut o coroană și știa că n-o va mai câștiga niciodată.

Nici un drum, nici o corabie nu duceau înapoi acolo.

El își prăpădea ziua de „astăzi” care îi mai rămăsese, cu amintirile la fericirea pierdută și cu plângerile despre duritatea guvernatorului englez, care îi refuzase titlul de împărat și respinsese pretențiile nejustificate ale generalului prizonier Bonaparte.

Și totuși, în realitate, pentru el nu mai avea valoare decât acest „astăzi”; căci cu fiecare soare care răsărea – și soarele a răsărit peste el de mai bine de 2000 de ori – se reînnoia și harul lui Dumnezeu peste viața lui foarte vinovată ...

[Continuarea în numărul viitor]

CAPITOLUL 17 GEORGE MÜLLER

În anul 1830, la 7 octombrie, el se căsătorii cu sora tânărului care, prin exemplul de renunțare la bogății și plecarea sa ca misionar în Persia, l-a trezit din starea lui.

Pe ea o chema Maria Groves. Acum nu a mai procedat la alegerea tinerei cu ușurătatea de altă dată.

El spune : „Dumnezeu mi-a îngăduit să nu fac pasul acesta decât după ce m-am rugat și m-am gândit bine, și am fost deplin încredințat că era mai bine să mă căsătoresc.

N-am avut niciodată ocazia să-mi pare rău de pasul acesta și de alegerea pe care am făcut-o, dimpotrivă doresc să fiu ia cu totul gândul acesta, dacă nu-l cu adevărat recunoscător față de Dumnezeu că mi-a dat o astfel de soție”.

Cu ea a conviețuit în deplină armonie timp de 40 de ani. După moartea ei, el scrie :

„Dumnezeu îmi dăduse nevasta cea mai de preț, cea mai plăcută și cea mai sfântă. Ce binecuvântare a fost ea pentru mine, nici un cuvânt n-ar putea-o spune”.

Ea a fost un ajutor potrivit pentru el și o adevărată mamă a copiilor orfani.

Spre a-l îndruma pe George Müller la lucrarea de îngrijire a orfanilor, Dumnezeu s-a slujit de o carte.

Ce rol binecuvântat poate avea o carte bună !

Ea a trezit în el dorul de a deveni părinte al copiilor rămași fără părinți.

Cartea conținea biografia germanului A. H. Francke, care cu vreo 128 ani înainte întemeiasse în Germania câteva azile ce au fost întreținute din ajutoarele primite ca răspuns la rugăciunile sale.

Această idee a fost ca o scânteie ce i-a aprins viața. Numaidecât s-a dus în Germania și a petrecut două luni la un așezământ întemeiat de Francke.

Acolo a văzut pe de o parte nevoile mari ale celor fără ajutor și pe de altă parte, cum oamenii credinței pot deveni adevărați administratori ai lui Dumnezeu spre satisfacerea acestor nevoi.

Și el dorea să devină un astfel de administrator. Din jurnalul său zilnic, constatăm că acum nu mai e pripit.

El se cercetează serios înaintea Domnului. El scrie : 28 noiembrie 1835.

„M-am rugat mult în toate zilele din săptămâna aceasta cu privire la casa de orfani, cerând mai ales Domnului să-mi ia cu totul gândul acesta, dacă nu-l încuviințează.

Mi-am cercetat iarăși cu grijă inima cu privire la pricinile care mă călăuzesc în lucrarea aceasta și sunt din ce în ce mai încredințat că planul meu vine de la Dumnezeu”... [Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]